

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2018.5.23.
COM(2018) 409 final

Ajánlás

A TANÁCS AJÁNLÁSA

**Franciaország 2018. évi nemzeti reformprogramjáról,
amelyben véleményezi Franciaország 2018. évi stabilitási programját**

Ajánlás

A TANÁCS AJÁNLÁSA

Franciaország 2018. évi nemzeti reformprogramjáról, amelyben véleményezi Franciaország 2018. évi stabilitási programját

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 121. cikke (2) bekezdésére és 148. cikke (4) bekezdésére,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre¹ és különösen annak 5. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzéséről és kiigazításáról szóló, 2011. november 16-i 1176/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre² és különösen annak 6. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság ajánlására³,

tekintettel az Európai Parlament állásfoglalásaira⁴,

tekintettel az Európai Tanács következtetéseire,

tekintettel a Foglalkoztatási Bizottság véleményére,

tekintettel a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság véleményére,

tekintettel a szociális védelemmel foglalkozó bizottság véleményére,

tekintettel a Gazdaságpolitikai Bizottság véleményére,

mivel:

- (1) A Bizottság 2017. november 22-én elfogadta az éves növekedési jelentést, amely elindította a gazdaságpolitikai koordináció 2018. évi európai szemeszterét. A Bizottság kellő figyelmet fordított az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság által 2017. november 17-én kihirdetett szociális jogok európai pillérére. Az Európai Tanács 2018. március 22-én jóváhagyta az éves növekedési jelentés prioritásait. A Bizottság az 1176/2011/EU rendelet alapján 2017. november 22-én elfogadta a riasztási mechanizmus keretében készült jelentést is, amelyben Franciaországot azon tagállamok közé sorolta, amelyek vonatkozásában részletes vizsgálatra kerül sor. A Bizottság ugyanezen a napon az euróövezet gazdaságpolitikájáról szóló tanácsi ajánlásra vonatkozó ajánlást is elfogadott, amelyet az Európai Tanács 2018. március

¹ HL L 209., 1997.8.2., 1. o.

² HL L 306., 2011.11.23., 25. o.

³ COM(2018) 409 final.

⁴ P8_TA(2018)0077 és P8_TA(2018)0078.

22-én hagyott jóvá. A Tanács 2018. május 14-én elfogadta az euróövezet gazdaságpolitikájáról szóló ajánlást (a továbbiakban: az euróövezetre vonatkozó ajánlás).

- (2) Mivel Franciaország pénzneme az euró, továbbá tekintettel a gazdasági és monetáris unió gazdaságainak szoros összefonódására, Franciaországnak gondoskodnia kell arról, hogy teljeskörűen és megfelelő időben végrehajtsa az euróövezet gazdaságpolitikájára vonatkozó ajánlást, melyet az alábbi ajánlások és különösen az 1. és 2. ajánlás tükröznek.
- (3) A Franciaországra vonatkozó 2018. évi országjelentést⁵ 2018. március 7-én tették közzé. Az országjelentés értékelte a Tanács által 2017. július 11-én elfogadott országspecifikus ajánlások és az előző években Franciaországnak címzett ajánlások végrehajtása érdekében hozott intézkedéseket, valamint az Európa 2020 stratégia nemzeti szintre lebontott célkitűzései kapcsán Franciaország által elért eredményeket. Az országjelentés emellett magában foglalta az 1176/2011/EU rendelet 5. cikke szerinti részletes vizsgálatot is, melynek eredményeit szintén 2018. március 7-én tették közzé.⁶ Elemzése alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy Franciaországban makrogazdasági egyensúlyhiány áll fenn. A kockázatok forrása különösen az államadósság magas szintje és az alacsony termelékenységnövekedéssel összefüggő gyenge versenyképességi dinamika. Különösen fontos kockázati tényező, hogy a francia gazdaságot érő negatív hatás a francia gazdaság méretéből kifolyólag továbbgyűrűzik a gazdasági és monetáris unió egészére.
- (4) Franciaország 2018. április 25-én benyújtotta 2018. évi nemzeti reformprogramját és 2018. évi stabilitási programját. A kapcsolódási pontok figyelembevétele érdekében a két program értékelésére egyidejűleg került sor.
- (5) A vonatkozó országspecifikus ajánlásokat figyelembe vették az európai strukturális és beruházási alapok 2014–2020 közötti időszakra szóló programozása során. Az 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁷ 23. cikke szerint, amennyiben az a vonatkozó tanácsi ajánlások végrehajtásának elősegítése érdekében szükséges, a Bizottság kérheti egy tagállamtól, hogy vizsgálja felül partnerségi megállapodását és releváns programjait, és javasoljon azokhoz módosításokat. A Bizottság az európai strukturális és beruházási alapok eredményességét és a gondos gazdasági irányítást összekapcsoló intézkedések alkalmazására vonatkozó iránymutatásokban további részletekkel szolgált arról, hogyan alkalmazná az említett rendelkezést⁸.
- (6) [A túlzott hiány időben történő és tartós korrekcióját, valamint a túlzotthiány-eljárás megszüntetéséről szóló 2018. június [XX]-i tanácsi határozatot követően, Franciaország a Stabilitási és Növekedési Paktum prevenciós ágához és az átmeneti adósságszabály hatálya alá tartozik. A 2018. évi stabilitási programja szerint a kormány az államháztartás egyenleget fokozatosan, a 2017-es –2,6 %-ról 2022-re a

⁵ SWD(2018) 208 final.

⁶ COM(2018) 120 final.

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 1303/2013/EU rendelete (2013. december 17.) az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 320. o.).

⁸ COM(2014) 494 final.

GDP +0,3 %-ára tervezi javítani. A középtávú költségvetési cél – a GDP 0,4 %-ának megfelelő strukturális hiány – várhatóan nem valósul meg a stabilitási program időhorizontján. A 2018. évi stabilitási program szerint a GDP-arányos államadósság-rátája a 2017-es 97,0 %-os értékről 2022-re várhatóan 89,2 %-ra csökken. Az említett költségvetési előrejelzéseket alátámasztó makrogazdasági forgatókönyv megalapozott. Ugyanakkor 2019-től kezdődően a kitűzött államháztartási többletcélok elérésének támogatásához szükséges intézkedések nincsenek kellőképpen kidolgozva.

- (7) A Tanács 2017. július 11-i ajánlásai szerint Franciaországnak biztosítania kell, hogy a nettó elsődleges államháztartási kiadások⁹ nominális növekedési rátája 2018-ban ne haladja meg a 1,2 %-ot, ami a GDP 0,6 %-ának megfelelő éves strukturális kiigazításnak felel meg. A Tanács ugyanakkor megállapította, hogy a 2018. évi költségvetésszabályjavaslat értékelése és ezt követően a 2018. évi költségvetési eredmények értékelése során megfelelően figyelembe kell venni egy olyan költségvetési irányvonal megvalósítására vonatkozó célt, amely hozzájárul mind a folyamatban lévő gazdaságélénkülés megerősítéséhez, mind pedig az államháztartás fenntarthatóságának biztosításához. Miután a Bizottság Franciaország költségvetésszabályjavaslatáról szóló véleményének keretében értékelte az franciaországi fellendülés erősségét, megfelelően figyelembe véve Franciaország fenntarthatósági kihívásait, megállapította, hogy e tekintetben nem kell további elemeket figyelembe venni. A Bizottság 2018. tavaszi előrejelzése alapján fennáll a kockázata annak, hogy 2018-ban jelentős mértékű lesz az eltérés lesz a középtávú költségvetési célhoz vezető, ajánlott kiigazítási pályától.
- (8) 2019-ben, tekintettel Franciaország 60 % feletti GDP-arányos államadósság-rátájára és a 0,6 %-os előre vetített kibocsátási résre, a nettó elsődleges államháztartási kiadások nominális növekedési rátája nem haladhatja meg a 1,4 %-ot, összhangban a Stabilitási és Növekedési Paktumban meghatározott követelménymátrix által előírt, a GDP 0,6 %-ának megfelelő strukturális kiigazítással. A Bizottság 2018. évi tavaszi előrejelzése alapján változatlan szakpolitikai irányvonal esetén fennáll a kockázata annak, hogy 2019-ben és 2018–2019-ben együttesen is jelentős lesz az eltérés ettől a követelménytől. Az előrejelzés szerint Franciaország várhatóan 2018-ban és 2019-ben sem fog megfelelni az átmeneti adósságszabálynak. A Tanács összességében úgy véli, hogy 2018-tól meg kell tenni a szükséges intézkedéseket a Stabilitási és Növekedési Paktum rendelkezéseinek való megfelelés biztosítása érdekében. Fontos lenne a rendkívüli bevételeknek az államadósság-rátája további csökkentésére való felhasználása.
- (9) A franciaországi közkiadások szintje uniós összehasonlításban a legmagasabb. Az előrejelzések szerint a kiadási ráta 2018-ban eléri a GDP 56,0 %-át, ami 10,6 százalékponttal magasabb az uniós átlagnál. Bár a konszolidációs stratégiának elsősorban a kamatlábak elmúlt években tapasztalt csökkenése és az állami beruházások visszafogása kedvezett, a kedvező kamatkörnyezet középtávon valószínűleg megszűnik, és a termelőberuházások visszaesése a jövőbeli gazdasági

⁹

A nettó elsődleges államháztartási kiadás a teljes államháztartási kiadás, a következők kivételével: kamatkifizetések, az uniós programokra fordított azon kiadások, amelyeket teljes mértékben ellentételeznek az uniós alapokból származó bevételek, valamint az álláskeresői járadékokra fordított kiadások nem diszkrecionális változásai. A hazai finanszírozású bruttó állóeszköz-felhalmozás négyéves időszakra van szétterítve. A diszkrecionális bevételi intézkedéseket, illetve a törvényben előírt bevétel-növelést figyelembe veszik, a bevételi és a kiadási oldalon végrehajtott egyszerű intézkedéseket pedig nettósítják.

potenciált veszélyeztetheti. A 2014 óta végrehajtott kiadási oldali felülvizsgálatok nem hoztak jelentős megtakarításokat, és a megfelelő nyomon követés és a politikai felelősségvállalás hiánya miatt csak korlátozottan járultak hozzá a hatékonyabb államháztartási struktúra kialakításához. A legutóbbi kiadási felülvizsgálatot megszüntették, és azt az *Action Publique 2022* nevű program váltja fel, amelynek elveit a 2018 és 2022 közötti időszakra szóló többéves államháztartási törvény tartalmazza. Az *Action Publique 2022* irányítóbizottsága a tervek szerint 2018 nyara előtt elkészíti a program ütemtervét, és elemzi a meghozandó intézkedéseket. Mindamellett konkrét intézkedésekre vonatkozó javaslatok még nem hangzottak el, és a program keretében csak 2020-tól várhatóak új megtakarítások. A jelenlegi költségvetési konszolidációs szükségletek rövid és középtávú teljesítési szempontjából előnyös lenne a kiadáscsökkentő intézkedések gyors végrehajtása.

- (10) Jelenleg 37 különböző nyugdíjrendszer létezik Franciaországban. Ezek különböző munkavállalói csoportokra vonatkoznak, és különböző szabályok szerint működnek. A szabályok fokozatos egységesítése javítaná a rendszer átláthatóságát, növelné a nemzedékek közötti méltányosságot, és elősegítené a munkaerő mobilitását. A nyugdíjszámítási szabályok harmonizálása hozzájárulna a közkiadások jobb ellenőrzéséhez is. Noha a már elfogadott nyugdíjreformok hosszú távon várhatóan csökkenteni fogják az állami nyugdíjkiadások arányát, egy egyszerűbb és hatékonyabb nyugdíjrendszer további megtakarításokat eredményezne, és középtávon enyhítené az államháztartás fenntarthatósági kockázatait. Egy nemrégiben készült tanulmány szerint a különböző állami és magánszektorbeli nyugdíjrendszerek összehangolása 2022-ig több mint 5 milliárd EUR állami kiadásmegtakarítást eredményezne.
- (11) A munkanélküliségi ráta a 2015. évi 10,4 %-ról 2017-re 9,4 %-ra csökkent, és az előrejelzések szerint az elkövetkező években tovább mérséklődik, miközben a foglalkoztatási ráta 2017-ban 70,6 %-ra nőtt. A fiatalok, az alacsony képzettségű munkavállalók és a migráns háttérrel rendelkezők (az első és második generációs bevándorlók) munkaerőpiaci lehetőségei azonban továbbra is viszonylag nehezek. 2016-ban az EU-n kívül született személyek (20–64 éves korcsoport) foglalkoztatási rátája mindössze 54,5 % volt, ami 17,5 százalékponttal alacsonyabb, mint a Franciaországban születetteké. A leghátrányosabb helyzetű területek (Quartiers de la politique de la Ville) lakosai, többek között a migráns háttérrel rendelkező személyek, továbbra is nehézségekkel néznek szembe a munkaerőpiacon. A szakpolitikai intézkedések ellenére a társadalmi-gazdasági és a migráns háttér viszonylag jelentős hatást gyakorol az oktatási teljesítményre, és akadályozza a munkaerőpiaci integrációt. Bizonyíték van arra is, hogy a munkaerőpiacon diszkriminatív gyakorlatok léteznek. A munkaerőpiaci esélyegyenlőség előmozdítása szempontjából kulcsfontosságú a foglalkoztatás hatékony és aktív támogatása, beleértve a nyelvi képzést, az intenzív foglalkoztatási tanácsadást, a munkaerő-felvételhez nyújtott támogatást, valamint a diszkriminatív gyakorlatok elleni erőteljesebb fellépést.
- (12) A munkáról, a szociális párbeszéd korszerűsítéséről és a szakmai életpálya biztosításáról szóló 2016. évi törvény célja, hogy javítsa a vállalkozások gazdasági ciklusokhoz való alkalmazkodásának képességét, és csökkentse a határozott idejű szerződéssel foglalkoztatottak arányát. Bár a határozatlan idejű munkaszerződések száma emelkedik, a munkaerőpiac szegmentálódása továbbra is problémát jelent, és a jövőben ösztönözni kell a határozatlan időre szóló foglalkoztatási formák fokozottabb használatát. Ebben az összefüggésben fontos a jelenleg folyó,

nagyszabású reformprogram végrehajtásának befejezése. Ebbe a programba tartozik a közelmúltban elfogadott munkajogi reform, a munkanélküli ellátás rendszerének tervezett átalakítása, valamint a szakoktatási és szakképzési rendszer reformja a szakmai gyakorlat rendszerének korszerűsítésével egyetemben.

- (13) A munkát terhelő adók csökkentésére irányuló intézkedések fokozatos bevezetése 2013 óta javította ugyan Franciaország versenyképességét, de annak korábban bekövetkezett romlását még nem sikerült teljes mértékben helyreállítani. Az átlagbérrel számolva 2016-ban az uniós tagállamok közül továbbra is Franciaországban volt az egyik legmagasabb a munkaadók társadalombiztosítási járulékainak aránya a teljes munkaerőköltségben. A munkaerőköltségek csökkentésére irányuló meglévő szakpolitikai intézkedéseket 2019-től várhatóan megerősíti, hogy a versenyképességi és foglalkoztatási adókedvezményt (CICE) a bejelentett tervek szerint felváltja a munkáltatók által fizetett társadalombiztosítási járulékok általános csökkentése és – az alacsonyan képzettek foglalkoztatásának ösztönzése érdekében – további kedvezmények bevezetése az alacsonyabb bérsávokban.
- (14) 2013 óta a francia minimálbér a vonatkozó indexálási szabályok szerint alakul, eseti emelések nélkül. Ennek eredményeként a gyenge infláció és a visszafogott bérnövekedés közepette a minimálbér a referenciabéreknél lassabban nőtt (2017-ben 1,23 %-kal, szemben az átlagbér 1,31 %-os növekedésével). Noha a minimálbér az átlagbérhez képest nemzetközi összehasonlításban magas, a minimálbérhez kapcsolódó munkaerőköltséget jelentősen csökkentette a társadalombiztosítási járulékok csökkentése. A kormány fokozni fogja és 2019-től állandósítja a járulékok e csökkentéseit. Jóllehet a minimálbér indexálása fontos a munkavállalók vásárlóerejének megőrzése szempontjából, a jelenlegi indexálási mechanizmus (amely egyedi jellegű az EU-ban) a konjunkturális változásoknak megfelelően korlátozhatja a bérkiigazításokat, ami negatív következményekkel járhat a versenyképesség szempontjából. Független szakértők csoportja minden évben megvizsgálja a franciaországi minimálbért, és nem kötelező erejű véleményeket fogalmaz meg annak alakulásáról. 2017-ben a csoport javasolta az indexálási szabály felülvizsgálatát, például azt, hogy az indexálást korlátozzák az inflációkövető indexálásra.
- (15) A jelenlegi szakmai alapképzési rendszer nem támogatja kellőképpen a munkaerőpiaci integrációt, különösen azért nem, mert a hallgatók jelentős arányát korlátozott foglalkoztatási kilátásokat kínáló szakmák felé irányítja. Ezen túlmenően a szakoktatásban és szakképzésben részt vevő francia tanulók oktatási eredményei sokkal rosszabbak az uniós átlagnál, míg az általános oktatásban Franciaország az EU-átlagnál sokkal jobban teljesít. Ebben az összefüggésben a fiatalok foglalkoztatásának támogatása és az esélyegyenlőség előmozdítása érdekében elengedhetetlen a jobb foglalkoztatási kilátásokat kínáló tanulószereződéses gyakorlati képzés támogatása, valamint az iskolai eredmények javítása. Fontos ugyanakkor az alacsony képzettségű munkavállalók és álláskeresők folyamatos képzéshez való hozzáféréseinek javítása és a magasabb képesítések elérésének előmozdítása, megfelelő képzési iránymutatással alátámasztva. E kihívásokat tükrözve és biztosítandó különösen a rendszer irányításának javítását, a szakképzés munkaerőpiaci relevanciáját, minőségét, a képzéshez való hozzáférést és a sikeres munkaerőpiaci átmenetet, a kormány 2018. április 27-én törvénytervezetet terjesztett elő a tanulószereződéses gyakorlati képzés és a folyamatos szakoktatási és szakképzési rendszer reformjáról. Emellett a 2018. évi nemzeti reformprogram

megegerősíti a kormány szándékát egy 14 milliárd EUR összegű, készségekre vonatkozó beruházási terv végrehajtására és az iskolai alapképzés ezt kiegészítő reformjának megkezdésére.

- (16) A szociális védelmi rendszer összességében megfelelő eredményeket tud felmutatni. A transferek utáni jövedelmi egyenlőtlenségek az uniós átlag alatt vannak, és a közelmúltbeli növekedés ellenére a szegénységben vagy társadalmi kirekesztettségben élők száma továbbra is viszonylag alacsony. Ugyanakkor egyes csoportok – így az egyszülős családok, az EU-n kívül születettek és a hátrányos helyzetű városi térségekben élő emberek – jobban ki vannak téve a szegénység kockázatának. Továbbra is kihívást jelent a megfelelő lakhatás biztosítása a szegénységben élők számára. A közelmúltbeli javulás ellenére szociális lakások néhány területen továbbra is szűkösen állnak rendelkezésre.
- (17) A vállalkozásokra nehezedő adóteher csökkentését és a termelőberuházások előmozdítását célzó, folyamatban lévő reformok ellenére a francia adórendszer továbbra is bonyolult, és az adókiadások, a rossz hatékonyságú adók és a termelésre nehezedő adóterhek akadályozzák egy jól működő üzleti környezet kialakítását. Az adókiadások (adójóváírás, adómentességek, adókedvezmények) magas száma további terhet a vállalkozások, különösen a kkv-k számára, mivel növeli a megfelelési költségeket és bizonytalanságokat okoz. Ugyanez az adóhatóság ellenőrzési költségeit is növeli. A 2018. évi költségvetési törvény szerint az adókiadások száma és értéke tovább nő, és a tervek szerint 2018-ban eléri a 99,8 milliárd EUR-t (a GDP 4,5 %-a), szemben a 2017. évi 93 milliárd EUR-val. Ezenkívül mintegy 192 alacsony bevételt (kevesebb mint évi 150 millió EUR-t) generáló adó létezik, de 2014 óta közülük alig néhányat szüntettek meg¹⁰. Franciaországban ugyanakkor uniós összehasonlításban nagyon magasak a termelési adók¹¹, azaz azok a főként a tőke és a munkaerő után fizetendő adók, amelyek megfizetésére a vállalkozások a termelő tevékenység végzése okán, gazdasági teljesítményüktől függetlenül kötelezettek (2016-ban a GDP 3,1 %-át tette ki az ilyen jellegű adókból származó bevétel).
- (18) A piaci szolgáltatások a hozzáadott érték több mint 50 %-át képviselték, a munkavállalók 40 %-át foglalkoztatták, és a feldolgozóipari export hozzáadott értékének 20 %-át adták 2016-ban. Annak ellenére azonban, hogy a szolgáltatások piacán jellemző piaci verseny mértéke az egész gazdaságra hatással van, azt továbbra is jó néhány szabályozási előírás és adminisztratív teher hátráltatja, amelyek a vállalkozások növekedési képességét is kedvezőtlenül érintik. A szolgáltatások terén végrehajtott reformok jelentős gazdasági hatással járhatnak, amennyiben kellően ambiciózusak, és maradéktalanul végrehajtják őket. A reformerőfeszítések rangsorolásakor kiemelten fontos figyelembe venni a szolgáltató ágazat gazdasági jelentőségét és teljesítményét. Egy mutatókon alapuló megközelítés számos üzleti szolgáltatást (építészeti és építőmérnöki tevékenységek, jogi, számviteli, ügyviteli és támogató szolgáltatások), a kiskereskedelmet, a vendéglátást és az egészségügyet emelt ki olyan szolgáltatási területként, ahol sürgős reformokra lenne szükség. A szakmai szolgáltatások területén a növekedésről, a tevékenységről és az egyenlő gazdasági lehetőségekről szóló, 2015. augusztus 6-i úgynevezett Macron-törvény csak néhány – többnyire jogi – szakma tekintetében enyhítette az eddigi korlátozásokat. Ráadásul a későbbi jogi aktusok felvizezték a törvény szellemét, ami várható hatását is korlátozta. A további reformok a belépésre és tevékenység

¹⁰

Inspection Générale des Finances (2014), *Les taxes à faible rendement*. (Alacsony hozadéku adók).

¹¹

A termelési adókat az Eurostat „egyéb termelési adókként” (ESA: D.29) klasszifikálja.

gyakorlására vonatkozó, túlzottnak tekintett korlátozásokat célozhatják (pl. fenntartott tevékenységek, a szavazati jogokra és a részesedésekre vonatkozó korlátozások, multidiszciplináris korlátozások, létszámstoppal kapcsolatos korlátozások). A vállalatok növekedését akadályozó tényezők kezelésére irányuló reform kiterjedhet a vállalkozások méretével összefüggő szabályozási kritériumokkal kapcsolatos küszöbhatások megszüntetésére és a vállalkozásokra nehezedő adminisztratív terhek csökkentésére. Végül Franciaország gyors széles sávú hálózattal való lefedettségének javítása növelné a digitális gazdaság előnyeiből nyerhető hasznot.

- (19) Az európai innovációs eredménytábla szerint a Franciaország innovációs teljesítménye a viszonylag nagy összegű állami támogatás ellenére elmarad az innovációban élen járó uniós tagállamokétól. Az állami támogatási rendszerek – például a kutatásra és fejlesztésre nyújtott adójóváírás, a *Crédit d'Impôt Recherche* – hatékonyságának javítása különösképpen elősegítheti a jobb innovációs teljesítményt. E tekintetben a folyamatban lévő értékelések eredményeit is figyelembe kell venni az innováció állami támogatási rendszerének kialakítása során. Továbbra is kihívást jelent az állami kutatási szféra és a vállalkozások közötti tudástranszfer, ami korlátozza a kutatási eredmények kereskedelmi hasznosítását. Más uniós országokkal összehasonlítva Franciaország alacsony teljesítményt nyújt mind az állami-magán közös kutatási publikációk, mind a magánvállalkozások által finanszírozott állami K+F beruházások terén. A tudományos intézmények és az ipar közötti transzfermechanizmusok megerősíthetők lennének a partnerségben végzett kutatásokra vonatkozó szabályok egyszerűsítése és a kutatók mobilitásának ösztönzése által.
- (20) Az európai szemeszter keretében a Bizottság átfogóan elemezte Franciaország gazdaságpolitikáját, és az elemzést közzétette a 2018. évi országjelentésben. A Bizottság értékelte továbbá a 2018. évi stabilitási programot és a 2018. évi nemzeti reformprogramot, valamint az előző években Franciaországnak címzett ajánlások végrehajtása érdekében hozott intézkedéseket. A Bizottság figyelembe vette nemcsak azoknak Franciaország fenntartható költségvetési, valamint társadalom- és gazdaságpolitikája szempontjából mutatott jelentőségét, hanem azt is, hogy milyen mértékben felelnek meg az uniós szabályoknak és iránymutatásoknak, tekintve, hogy az Unió átfogó gazdasági kormányzását az uniós szempontoknak a leendő tagállami döntésekbe való beépítésével kell megerősíteni.
- (21) A Tanács ezen értékelés fényében megvizsgálta a 2018. évi stabilitási programot, és arról alkotott véleményét¹² különösen az alábbi 1. ajánlás tükrözi.
- (22) A Bizottság által elvégzett részletes vizsgálat és ezen értékelés fényében a Tanács megvizsgálta a nemzeti reformprogramot és a stabilitási programot. A Tanácsnak az 1176/2011/EU rendelet 6. cikke szerinti ajánlásait az alábbi 1–3. ajánlás tükrözi.

AJÁNLJA, hogy Franciaország 2018-ban és 2019-ben tegyen intézkedéseket a következők érdekében:

1. Biztosítsa, hogy a nettó elsődleges államháztartási kiadások nominális növekedési rátája 2019-ben ne haladja meg a 1,4 %-ot, ami a GDP 0,6 %-ának megfelelő éves strukturális kiigazításnak felel meg. A rendkívüli bevételeket használja fel az államháztartás adósságának csökkentésére. Hajtson végre kiadási megtakarításokat 2018-ban, és határozza meg teljes mértékben és pontosan az Action Publique 2022

¹² Az 1466/97/EK tanácsi rendelet 5. cikkének (2) bekezdése szerint.

program keretében szükséges célkitűzéseket és új intézkedéseket, hogy azokat a 2019. évi költségvetésben konkrét megtakarítási és a hatékonyságnövelő intézkedésekké lehessen lefordítani. Egységesítse fokozatosan a különböző nyugdíjrendszerek szabályait méltányosságuk és a fenntarthatóságuk fokozása érdekében.

2. Folytassa a szakoktatási és szakképzési rendszer reformját, azok munkaerő-piaci relevanciájának erősítése és a képzéshez való hozzáférés és mindenekelőtt az alacsony képzettségű munkavállalók és álláskeresőк hozzáféréseinek javítása érdekében. Mozdítsa elő az esélyegyenlőséget és a munkaerőpiachoz való hozzáférést, egyebek mellett a migráns háttérű személyek és a hátrányos helyzetű térségekben élők vonatkozásában. Biztosítsa, hogy a minimálbér alakulása ne hátráltassa a munkahelyteremtést és a versenyképességet.
3. Egyszerűsítse az adórendszert az adókiadások alkalmazásának visszafogásával, a rossz hatékonyságú adók megszüntetésével és a vállalkozásokat terhelő termelési adók csökkentésével. A szolgáltatási ágazati verseny erősítése és a vállalkozások növekedésének elősegítése érdekében csökkentse a szabályozási és adminisztratív terheket. Fokozza az innovációs rendszer teljesítményének növelésére irányuló erőfeszítéseket, mindenekelőtt az állami támogatási programok hatékonyságának javítása és az állami kutatóintézetek és a vállalkozások közötti tudástranszfer előmozdítása révén.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről
az elnök*